

Na broj: St - 15/2024

**VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE
10000 Z A G R E B**

p u t e m

**TRGOVAČKOG SUDA U DUBROVNIKU
Dr. Ante Starčevića 23
20000 DUBROVNIK**

Ž A L B A

razlučnog vjerovnika G.B.M.d.o.o. iz Zagreba,
protiv rješenja posl. br. St-15/2024 od
29. srpnja 2025. g. po punomoćniku odvjetnici
Ani Glowatzky Sesar iz Zagreba

e – komunikacijom.-
prilozi.-

I. Pobijanim rješenjem iz utroška dobivenog prodajom imovine stečajnog dužnika Rectus d.o.o. namireni su troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava u iznosu od 757.554,70 kn/100.544,79 €, dok se u preostalom dijelu, a nakon odbitka iznosa troškova stečajnog postupka namiruje tražbina razlučnog vjerovnika ADRIATIC ASSESTS d.o.o. u visini od 550.763,30 kn/73.098,85 €, dok u odnosu na razlučnog vjerovnika tvrtku G.B.M. nije ostalo ništa za namirenje, te istome, nije iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina koje su bile predmetom ovršnog postupka pred Općinskim sudom u Dubrovniku, preostalo ništa za namirenje njegove tražbine.

II. Ovime žalitelj/razlučni vjerovnik G.B.M. d.o.o. podnosi žalbu protiv uvodno citiranog rješenja i to iz svih zakonom predviđenih žalbenih razloga, a s prijedlogom da pobijano rješenje bude preinačeno i odbijen zahtjev za naknadu troškova unovčenja predmeta razlučnog prava u označenom iznosu, kao i da svakom od razlučnih vjerovnika njegovo potraživanje bude namireno u srazmjernom dijelu, a prema visini njegovog potraživanja, podredno da pobijano rješenje bude ukinuto i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovni postupak radi donošenja na zakonu utemeljene odluke, pred drugog suca pojedinca.

III. Žalba se obrazlaže slijedećim

1. Prvenstveno se ističe da nije jasno temeljem čega i kako je za isplatu razlučnom vjerovniku Adriatic Assests d.o.o. pobijanim rješenjem dosuđen iznos u visini od 550.763,30 kn, dok je rješenjem od 19.12.2019.g. koje je odlukom revizijskog suda ukinut, istim tom razlučnom vjerovniku priznato pravo na isplatu iznosa u visini od 524.956,66 kn, pa se postavlja pitanje gdje je i temeljem čega nastala razlika u isplati 25.806,64 kn /3.425,13 €, a u korist označenog razlučnog vjerovnika. Sve navedeno u pobijanoj odluci nije razjašnjeno niti obrazloženo.

2. Pobijana odluka na dva mjesta „ispravlja“ odluku Vrhovnog suda pod brojem Rev – 333/2023 od 17.09.2024.g. te navodi da pojedine tvrdnje u navedenoj odluci nisu točne (točka 6.2 odluke i 6.3 – str.5 obrazloženja), pa se postavlja pitanje je li prvostupanjski sud nadležan da ispravlja odluku najvišeg suda u Republici Hrvatskoj, ili je dužan postupiti pod uputama ukidne odluke suda koji je njegovu raniju odluku ukinuo.

3. Posebno se ističe da je pobijanom odlukom pogrešno naznačeno da žalitelj nema status razlučnog vjerovnika u ovom postupku. Naime još prije pokretanja stečajnog postupka (prijedloga od 02.01.2012.g.), u zemljišnim knjigama, a na nekretninama koje su bile predmet ovršnog postupka, upisana je zabilježba ovrhe rješenjem br. Z – 532/11 od 12.07.2011.g. Iz navedenoga jasno proizlazi da je u trenutku otvaranja stečajnog postupka isti nedvojbeno imao status razlučnog vjerovnika, a kako ga se u pobijanom rješenju na pojedinim mjestima i označava /točka 26.2. obrazloženja - da žalitelj na drugim nekretninama nije bio upisan kao različit vjerovnik, što argumentum a contrario znači da na nekretninama upisanim u zk.ul.br. 6653 k.o. Metković kroz upis zabilježbe ovrhe, ima status razlučnog vjerovnika, te mu ujedno isti status priznaje i Vrhovni sud RH u svojoj odluci (str. 2 obrazloženja odluke br. Rev -333/2023), a što je suprotno stavu pobijanog rješenja u točki 9.1. obrazloženja, te se žalitelja na pogrešan način tretiralo prilikom donošenja rješenja o namirenju.

dokaz: - uvid u rješenje Vrhovnog suda RH br. Rev -333/2023 od 17.09.2024.g.

- uvid u rješenje Općinskog suda Metković br. Z – 532/2011 od 12.07.2011.g., u prilogu

4. Žalitelj ističe da je prvostupanjski sud unatoč izričitoj uputi Vrhovnog suda RH i pozivanju na sudsku praksu u odluci Rev – 333/2023 od 17.09.2024.g. priznao pravo troškova unovčenja u visini od 757.554,70 kn /100.544,79 € iako takvi troškovi nisu nastali tijekom stečajnog postupka, a niti je temeljem rješenja o namirenju iste osnovano priznati stečajnom upravitelju. Posebno nije obrazloženo zašto je od postavljenog zahtjeva stečajnog upravitelja kojim isti traži da se iz ostvarene kupovnine namire troškovi unovčenja u iznosu od 783.361, 34 kn, priznat iznos u visini od 757.554,70 kn, suprotno uputi ukidnog rješenja Vrhovnog suda RH.

Tako nije jasno temeljem kojih podataka se npr. kao dio troška unovčenja, priznaje trošak objave oglasa Slobodnoj Dalmaciji u visini od 12.522,78 kn, bez da za navedeno dostavi dokaz na očitovanje žalitelju. Posebno nije jasan

navedeni dio troška koji ne zna se zašto je oglas objavljivao i to upravo u označenom iznosu. Nadalje nije jasno niti dokumentirano, a niti u pobijanom rješenju obrazloženo temeljem čega je sud priznao iznose i visinu troškova unovčenja, a kako je to stečajni upravitelj zatražio. Kakav je to trošak koji se odnosi na izradu elaborata – 1.396,76 kn, honorar Bulum 2.311,88 kn (tko je Bulum i kakav je to honorar paušalno naveden i na što se odnosi, te je li isti u konačnici priznat kao izravan ili neizravan trošak), trošak prisilne naplate, knjigovodstvene usluge i sl.. Sve su to troškovi koji ne ulaze u trošak unovčenja predmeta ovrhe, budući da je te troškove imao žalitelj u ovršnom postupku koji je on i pokrenuo kao ovrhovoditelj, a koji se postupak vodio o njegovom trošku!!!! pred Općinskim sudom u Metkoviću, kasnije Općinskim sudom u Dubrovniku i na čiju inicijativu je u konačnici prodaja predmetnih nekretnina ovršenika/odnosno stečajnog dužnika u cijelosti provedena pred nadležnim Općinskim sudom u Dubrovniku.

dokaz: - uvid u spis ovršnog predmeta vođen pod brojem Ovr – 187/2016, pred Općinskim sudom u Dubrovniku

5. Žalitelj ističe da se pred prvostupanjskim sudom, postupak vodio **isključivo radi razdiobe kupovnine koja je polučena u ovršnom postupku koji se je vodio pred Općinskim sudom u Dubrovniku** protiv naprijed označenog stečajnog dužnika. Žalitelj ponovno naglašava da on kao razlučni vjerovnik, kao i drugi razlučni vjerovnik koji je u navedenom ovršnom postupku sudjelovao (Adriatic Assets d.o.o.), **jedini polažu pravo na namirenje svojih potraživanja iz ostvarene kupovnine u ovršnom postupku, i to svaki razmjerno visini svojeg potraživanja ovisno o visini polučene kupovnine koja se u ovom postupku raspoređuje** (1.308.318,00 kn / 173.643,64 €.)

Žalitelj ističe da iako je njegovo potraživanje u odnosu na drugog razlučnog vjerovnika (Adriatic Assets d.o.o.), znatno manje, i jedan i drugi razlučni vjerovnik, namiruju se iz vrijednosti kupovnine, **te njihove tražbine ulaze i predstavljaju isti red namirenja i namiruju se razmjerno svojoj visini, a sve budući da iznos ostvaren kupovninom nije dovoljan za potpuno namirenje oba razlučna vjerovnika.**

I sama nadležnost Trgovačkog suda u Dubrovniku, a time i da prvostupanjski sud donosi odluku u namirenju upitna je uzimajući u obzir ustaljenu sudsku praksu. Naime rješenjem Županijskog suda u Zadru br. Gž Ovr – 383/2018 od 20.07.2018.g., izričito je navedeno da: **„...Budući da je zabilježba ovrhe provedena prije stupanja na snagu Stečajnog zakona (1. rujna 2015), to nema mjesta primjeni odredaba čl. 69st.5 do 8 Stečajnog zakona u smislu odredbe čl. 441.st.2 Stečajnog zakona, već se ovrhovoditelje, kao razlučne vjerovnike, stečaj ovršenika ne tiče, te je za daljnju provedbu ovrhe stvarno i mjesno nadležan prvostupanjski sud (op.a. Općinski sud u Dubrovniku), komu je povjerena provedba ovrhe, a ne Trgovački sud, koji vodi stečajni postupak nad ovršenikom...“.**

dokaz: - rješenje Županijskog suda u Zadru br. Gž Ovr – 383/2018 od 20.07.2018.g., u prilogu

6. Osim navedenoga nije dopustivo, te je protivno zakonu, da kupovna koja je ostvarena kroz ovršni postupak, predstavlja dio stečajne mase, kao i da stečajni upravitelj, prema dostavljenoj specifikaciji troškova i to kroz ovršni postupak, namiruje troškove nastale iz stečajnog postupka u kojem ima ulogu stečajnog upravitelja. Što predstavljaju stvarno nastali troškovi unovčenja, kada stečajni upravitelj nije sudjelovao niti je imao troškova u postupku unovčenja? Što predstavlja PDV u visini od 509.686,96 kn i kada je plaćen? tko ga je podmirio? i temeljem čega? Sve te nejasnoće nisu u specifikaciji obrazložene niti dokazane, no sud ih priznaje a u pobijanoj odluci ne obrazlaže.

Ujedno se osporava da bi se ostali troškovi – indirektni troškovi nastali u razdoblju od 13.06.2013.g. do 26.08.2019.g. – namirivali iz ostvarene kupovnine. Npr. o kakvom je trošku svjedoku Ante Komazinu (bivšeg direktora stečajnog dužnika) riječ i temeljem čega i kojih zakonskih propisa bi se istome zahtjev za naknadu tog navodnog troška isplaćivao iz ostvarene kupovnine u ovršnom postupku, čak i kada bi zahtjev bio osnovan?

7. Osim svega naprijed navedenoga, posebno se upire na odredbu Stečajnog zakona koja jasno i izričito navodi da **naknadu troškova stečajnom upravitelju sud određuje na temelju pisanoga, obrazloženoga i dokumentiranog izvješća stečajnog upravitelja** i to samo u dijelu koji se odnosi **NA OPRAVDANE TROŠKOVE** i to isključivo za opravdane i uistinu izvršene radnje, sukladno odredbama Stečajnog zakona. Sve navedeno stečajni upravitelj nije dokumentirao, no unatoč navedenome priznato je pravo u visini kao pod točkom I pobijanog rješenja.

8. Prvostupanjski sud u svojoj pobijanoj odluci ne odbija, a niti ne usvaja zahtjev žalitelja, koji je specificiran tijekom postupka, te osim što isti nije obuhvaćen izrekom, istoga se ne navodi niti u pobijanom rješenju tj. zašto je njegov zahtjev usvojen odnosno odbijen. Žalitelj sa svojim zahtjevom kao da u ovom postupku ne sudjeluje.

IV. Radi navedenoga doneseno rješenje nije opravdano i stoga se predlaže preinačiti na način da se zahtjev žalitelja usvoji, podredno da pobijano rješenje bude ukinuto i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje pred drugog suca pojedinca, budući da nije poštapljeno po izričitoj uputi ukinog rješenja Vrhovnog suda RH od 17.09.2024.g.

U Zagrebu, 07. kolovoza 2025.g.

**G.B.M. d.o.o.
po punomoćniku:**

**Za sastav:
Žalba + 25%**

**1636,25 bodova x 2,00 €
3.272,50 €**

+ sudske pristojbe